Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Autoritates Aristotelis, o[l]im recte philosophantium facile principis, insup[e]r platonis, Boetij Senece Apuleii Aphricani, Porphyrij, Auerroys Gilberti Porritani

Aristoteles

[Coloniae], 1504

VD16 A 4031

[Autoritates Boetii]

urn:nbn:de:bsz:31-299211

Visual Library

Jlle non tulit munera gratis qui cum rogaſſet accepit. Unde opti
mum eſt preuenire deſiderium rogantis
Jllud beneficium eſt iocundũ quod alicui obuiam venit
Celeritas multum facit. Mora multum aufert
Qui dederit beneficium taceat.narret aũt is qui accepit.
Nihil ita vitandũ eſt in dando beneficia ſicut ſuperbia
Dabo egenti non vt ipſe eo egeam
Succurro perituro non vt ipſe peream. (turpe eſt
Referre grãm de beneficijs facile eſt.ſꝫ nõ referre grãm de bñficijs
Jngratus eſt qui beneficiũ negat acceptaſſe quod accepit
Jngratus ē qui diſſimulat Jngratus eſt qui non reddit
Jngratiſſim⁹ oĩm qui oblitus ē Turpiſſima vox ĩ bñficijs ē redde
Jn quolibet ſcelere eſt ſupplicium aut viciũ ſceleris
Nulla virtus precluſa ē.oĩbus patet.omnes admittit.oĩes idu-
cit.⁊ egenos.ſeruos.reges.⁊ exules
Regnum eſt nolle regnare cum poſſes.
Nihil ſine ratione faciendum eſt
Non eſt aliquod beneficium quod non rõne facti dandum eſt
Uidendũ ē ⁊ ꝯſiderãdũ q̇d.cui.q̄liter.quali.q̄ndo ⁊ vbi dandũ ſit
Turpiſſimũ genus beneficij eſt inconſulta donatio.
Jn dando beneficia vir ſimplex gratus eſt eligendus
Multo grauius eſt malo dediſſe beneficia q̃ꝫ non dediſſe
Non eſt turpe remunerare vel remediare conſilium
Multo plus ꝓdeſt ſi pauca ſapiẽ precepta teneas ⁊ iſta in prũpto
vſu habeas.q̃ꝫ ſi multa didiceris ⁊ illa non habeas ad manum.
Stulticia eſt morbus anime
¶ Alia complurima ſunt Senece ſcripta magiſtri Neronis princi
pis viliſſimi.ſed hec magis ꝯgrua

¶ Sequunt autor.ſup ṗmũ li.de ꝯſolatõe phie ipius Boetij
Anicij Manlij.torquati.patricij ꝯſul' romani viri orthodoxi quē
Theoderic⁹ rex oſtrogottorũ papie incarcerauit.ãno Anaſtaſij.xij
q̇ eſt ãnus xp̄i q̇ngenteſimus quartus.⁊ poſtea necauit.ſ.anno xp̄i.
ccccc.xxiij.⁊ papã ioannem primo Rauenno incarceratum occidit

CArmina qui quondam ſtudio florente peregi.
Flebilis heu meſtos cogor inire modos.
Mors hoĩm felix que ſe nec dulcibus annis.
Jnſerit.⁊ meſtis ſepe vocata venit.
Quid me felicem totiens iactaſtis amici.
Qui cecidit.ſtabili nõ erat ille gradu
Poete officium nõ eſt hoĩem in aduerſis conſolari.ſed philoſophi
Beata eſt reſpublica cui princeps ſapiens dominatur

Auto. Boetij de cõſo.philo.

Philoſophia omnium virtutum eſt magiſtra.
Imprudentia rerum mẽ ita mutare non poteſt.
Prauorũ exercit⁹ ſi aĩoſioꝛ ſit.ſapiẽs tñ nõ ẽ.qꝛ a nullo duce regiť.
Deteriora velle noſtri defectus eſt
Minuit ſe quodãmõ ꝓbantis ꝯſcientie ſecretũ quotiens oſtẽtan/
do ſe vel iactando de factis ſuis recipit fame precium.i.mercedem
O ſtelliferi ꝯditoꝛ oꝛbis qui ꝑpetuo nixus ſolio.rapido celum tur
bine verſas.legemqꝫ pati ſydera cogis.
Omnia certo fine gubernas Hoim ſolos reſpuis actus
Non ſolũ qď ante oculos ſitum eſt ſufficit intueri.

¶ Autorita.ſcdi libri Boetij de ꝯſola.phie.

RErum exitus prudentia metitur.
In oĩ̃ aduerſitate fortune ĩfeliciſſimũ gen⁹ infoꝛtunij ẽ ſe re
coꝛdari fuiſſe felicẽ.
In rebus foꝛtuitis nõ eſt beatitudo.quia
omnia foꝛtuita auferri poſſunt.ſꝫ beatitudo eſt bonũ ſtabile.
Beatitudo eſt ſummũ bonũ nature ratione dirigentis
Natura modicis minimiſqꝫ ꝯtenta eſt cui⁹ ſatietatẽ ſi volueris vr
gere ſupfluis.aut iniocundum erit qď ĩfuderis.aut noxium
Homines deo ſimiles ſunt mente
Ceteris aĩantibus ſe ignoꝛare ex natura.hoĩb⁹ aũt vitio venit.
Illud nego bonum eſſe quod nocet habenti
O diues qui nunc gladiuꝫ ſollicitus ptimeſcis.ſi huius vite callẽ
vacuus intraſſes.coꝛam latrone vacuus cantaſſes.
O q̃ꝫ ꝑclara ẽ opũ beatitudo moꝛtaliũ q̃s cũ adept⁹ fueris ſec⁹ eſſe
deſiſtis.
Si coꝛpus hoĩs ſpectas q̇d imbecilli⁹ reperire queas
nec in diuitijs nec in gemmis.nec in agroꝛũ vel p̃dioꝛũ poſſeſſione.
nec in pulcritudine.nec in fama.nec in gloꝛia beatitudo ꝯſiſtit
Finiti ꝛ infiniti nulla eſt propoꝛtio.
Oĩ̃s terre circul⁹ ad celi ſpaciũ ꝯpa⁹ puncti rõnẽ obtinere putať
Amicos habere ꝑcioſiſſimũ genus diuitiarum eſt

¶ Autoritates tercij li.de ꝯſola.phie

PHiloſophia eſt ſummum leſſoꝛum ſolamen amicoꝛum.
Oĩs moꝛtaliũ cura quã multipliciũ ſtudioꝛũ laboꝛ exer/
cet diuerſo q̇dẽ calle ꝓcedit ad vnũ tñ btitudĩs finẽ nitiť.
Illď ẽ ſummũ bonũ q̃ q̇s adepto nil vlteri⁹ deſiderare q̃at ꝯuenire
Beatitudo eſt ſtatus oĩm bonoꝛũ aggregatione perfectus
Mentibus hominum naturaliter eſt inſita veri boniqꝫ cupiditas
ſed ad falſa deuius erroꝛ abducit
Bonum eſt quod homines diuerſis ſtudijs appetunt.
Nulla peſtis efficacioꝛ ad nocendum q̃ꝫ familiaris fallax amicus.
Nobilitas eſt laus ex meritis parentum prouenicns

Autori .li.iiij. de cōſo.philo:

Aliena pulcritudo ſi propriam non habes te ſplendidū non efficit
Omnium genus hominum in terris ſimili ſurgit ab ortu.
Unus enim omnium rerum eſt pater. vnus cuncta miniſtrat
Ille dedit phebo radios ⁊ dedit cornua lune
Ille homines in terra dedit ⁊ ſidera celo
Inuocandus eſt ergo omnium rerum pater quo pretermiſſo nullum rite fundatur exordium.
O qui ꝑpetua mundū rōne gubernas Terrarū celiqꝫ ſator q̇ tp̄s ab euo. Ire iubes. ſtabiliſqꝫ manens das cuncta moueri.
In quocunqꝫ genere ē aliquod iꝑfectū. in eo etiā eſt aliqd̄ ꝑfectū
Deum oīm rerū ꝑncipem eſſe ac bonum. cōis aīorū ꝯceptio ꝓbat.
Uera beatitudo ſita ē in deo ⁊ ipſa idē eſt qd̄ diuinitas qua adeptione beatitudinis homines fiunt beati
Omnis beatus eſt deus. ſed natura vnus eſt deus. participatione vero nihil prohibet plures eſſe.
Om̄e aīal ſalutem tueri laborat. mortē atqꝫ ꝑniciē ꝓrſus deuitat
Natura dat vnicuiqꝫ quod ſibi ꝯuenit.
Omnia obediunt regi deo.
Deum omnipotentem nemo eſſe dubitat
Deus malum facere non pōt. ſed nihil eſt quod deus facere nō p̄t ergo peccatum nihil eſt. qꝛ ſolum deuiatio a bono.

¶ Autorita quarti libri de ꝯſola. phie.

Nullum malū impunitū ⁊ nullum bonū irremuneratū
Duo ſunt in quibus oīm humanorum actuū ꝯſtat effectus. ſcꝫ poteſtas ⁊ voluntas. quorū ſi alterū deſit nihil ē quod perfici poſſit. quia nullus aggreditur quod non vult ⁊ ſi poteſtas abſit fruſtra eſt voluntas
Cum omnes tam boni qꝫ mali ad bonū peruenire nitantur mali ad hoc peruenire non poſſunt. boni vero poſſunt.
Manifeſtum eſt malos eſſe īpotentes. bonos aūt potentes.
Qui mali ſunt non ſunt homines ſimpliciter. ſed ſm̄ qd. ſicut cadauer hominis non poteſt dici homo ſimpliciter ſed homo mortuus
Omne quod ordinem ſeruat detinet naturam
Beatitudo eſt premium humanorum actuum
Sicut ꝓbis ipſamet probitas eſt p̄miū. ſic malis ipſamet malicia
Premium beatorum eſt ipſos deos fieri (eſt ſuppliciū.
Qui ꝓbitate caret hō eē deſinit. cū diuinā ꝯditōeꝫ trāſire nō poſſit nec e ē vt ꝯtat i beluā Un̄ auar⁹ hō ē lup⁹. ferox vo canis. ⁊ dol ꝯſus
Mali puniti feliciores ſūt (vulpes. boni ſūt felices mali āt miſeri.
qꝫ mali īpuniti. qꝛ pena malorū bon i eſt ratione iuſticie.
Punire malos iuſtum eſt. ſed ipſos euadere impunitos iniuſtum.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Autori.libri.v.de cõſo.philo.

Quidam ſunt qui nequeunt de tenebris oculos aſſuetos ad lumē
pſpicue veritatis attollere.tales ſiles ſunt auib⁹ quarum intuitum
nox illuminat.dies excecat.⁊ illi nondū rerū ordinē.ſʒ ſuos ītuunt
affectus ⁊ īpunitū de ſcelere putāt eſſe felicē.qḋ tamen non ē veruʒ
Infelicior ac miſerior eſt iniurie illator q̄ʒ iniurie acceptor
Apud ſapientes nullus odio relinqui debet.
Sicut languor ē morbus corpis.ſic vicioſitas ē morbus anime
Prouidentia ē diuina ratio in ſummo oīm principe ꝯſtituta que
cuncta diſponit.ſʒ fatum in reb⁹ mobilib⁹ inherens diſpoſitio
Quid aūt amicoꝝ ſalus eē videt̄ niſi ꝓbitas.q̇d egritudo niſi vitia
Quis alius videtur eē ꝯſuator bonoꝝ.⁊ maloꝝ expulſor.niſi de⁹
qui ex alto ꝓuidētie ſpeculo qḋ vnicuiq̄ʒ ꝯueniat ꝯgnoſcit ⁊ qḋ ꝯue
Nō eſt poſſibile hoī cūctas diuini opis (nire nouit accōmodat
machinas vl' ingenio ꝯphēdere vel ſmone explicare ¶ Proſa.vi
¶ Autorita.quinti li.de conſo.phie (ante finem
CAſus ē inopiate rei euētus ex cauſis ꝯfluētib⁹ in his q̄ gerunt̄
Nulla ē rationalis creatura quin ei libertas arbitrij aſſit.
Speculari vel orare ſol⁹ ē modus q̄ hoīes loqui cū deo videntur.
Diuina ꝓuidentia reb⁹ generādis nccitatē non īponit.q̄ꝛ ſi oīa ve
nirēt ex nccitate pmia bonorū ⁊ pene maloruʒ pirent.qḋ nō intelli
gens Cicero diuinā negauit ꝓuidētiā.in q̄ hō eloquēs ſtultiſſime in
Fruſtra eēt artis effectus ſi oīa coacte mouerentur. (cepitiuit.
Signū rei q̇d ſit res oñdit.ſed nō efficit q̇d deſignat (facultatē
Omne qḋ ꝯgnoſcit̄ ſm vī ſui nō ꝯgnoſcit̄ ſʒ poti⁹ ſm ꝯgnoſcētiū
Eternitas ē interminabilis vite tota ſimul ⁊ pfecta poſſeſſio.
Si digna rebus noīa imponere volumus dicendum eſt eſſe deuʒ
eternum ⁊ mundum perpetuum (conſiderat.
Deus omnia futura ſcit quaſi iā generent̄ ⁊ in ſui ſimplici ꝯgnitōe
Omne qḋ ſenſibus patet.ſi ad rationem referas vl'e eſt.ſi ad ſenſuʒ
particulare.vnde vl'e eſt dum intelligitur.pticulare aūt dū ſentitur.
Oē futurū diuinus precurrit intuitus (eſſe non poſſunt
Non fruſtra in deo ſunt poſite ſpes ⁊ pces q̄ cū recte ſunt īefficaces
¶ Sequunt̄ autorita. Thome Brabātini ex libro de
inſtitutōe. Scholaſtica ptitulato.que humilitat; ⁊ maioris autori
tatis cā Boetio aſcripſit Fuit em̄ grece ⁊ hebraice doctus Ex greco
trāſtulit libros Ariſto.q̄ trāſlatio apud nos in Scholis hētur vt
etiā teſtatur abbas in Catalago ſcriptoꝝ Eccl'iaſticoꝝ Ex hebreo q̄
dē traduxit (vt idē Thomas fatet̄ in.xiiij.li.de natur; rerū q̄ falſo et
potioris autoritatis grā a nōnullis magno Alberto aſcribit̄) librū
Tetel magni phi Iudeorū de Sculpturis intitulatum
DIligentia cuiuſlibet operis obtuſitas permollitur